

Kinderen

"Hoe verwerk ik dat mijn kinderen ook autistisch zijn?" Dit is een vraag waar meer mensen mee zitten.

Kijk eens hoe het allemaal gelopen is. Ik ben betrekkelijk jong, raak verliefd enzovoort.

Over autisme is nog weinig of niets bekend. Ik denk een normaal gezin te hebben en ben al gelukkig als er gezonde kinderen op de wereld komen met alles er op en er aan.

Jaren later komen er in mijn eigen wereld problemen waar ik niet uit kom. Uiteindelijk blijkt dat ik autisme heb als er een diagnose gesteld wordt. Het kost toch wel een poos om alles te verwerken.

Wat een ontdekking, als ik achteraf, me bezin waarom sommige dingen in mijn leven zo en niet anders zijn verlopen. Autisme heeft daar wel degelijk invloed op gehad. Langzaam aan komt alles in mijn hoofd aan een herwaardering toe.

Dan merk ik dat autisme veelal erfelijk van oorsprong is. Ik denk aan mijn kinderen en 'had mijn vader of moeder dat dan ook?' Meestal zal het bij vermoedens blijven omdat alles door de tijd is ingehaald.

Alleen mijn kinderen, die leven nú. De wereld om ons heen is minder gestructureerd dan voorheen en wij lopen zelf eerder tegen autistische problemen op. Voor ons wellicht minder van belang, maar de kinderen hebben nog een leven voor zich.

Toch mogen we vertrouwen hebben. Door de eeuwen heen hebben autistische mensen zich kunnen handhaven.

Dat zal nu ook wel gebeuren. Autisme heeft nadelen, maar gelukkig ook voordelen.

Bovendien wordt het nu gekend en wordt er aan hulpverlening gewerkt, waar dat nodig blijkt te zijn.

Ideaal zal het nooit zijn omdat we een minderheid vormen in de bevolking met circa 1,16 %.

Het liefste zou ik zelf iets willen doen. Het is niet te veranderen, natuurlijk. Wat wel kan is het bekijken van de (on)mogelijkheden.

Het grootste gevaar lijkt een verkeerde beroepskeuze te zijn en het op de toppen van het kunnen lopen in het beroep. Het is moeilijk om volwassen kinderen daar tegen te waarschuwen, zelfs al ben je zelf het voorbeeld van een mislukt beroepsleven. De meest gehoorde term is "Mij mankeert niets."

Heb je dat zelf ook niet eens gezegd...

Hoe verwerken ouders het als hun dochter lesbisch blijkt te zijn of hun zoon homo; al is dit een heel

ander onderwerp? Het zijn dingen die je wel moet aanvaarden zoals ze zijn. Een

schuldvraag lijkt belachelijk voor al het 'anders' zijn. Ze zijn toch in eer en geweten opgevoed en dan moet je ze los laten in de volwassenheid.

Belangrijk is dat ze gelukkig zijn en dat hebben ze toch eigenlijk zelf in de hand.

Mar Wanrooij

25-7-2007